

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/106/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921010134
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7921010134.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 23. apríla 2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/ Tr. zák., a zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 13.07.2023 sp. zn. 5T/26/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom
B., bez prihlásenia Trebišov, I. Krasku 29

je vinný, že

v B. na ul. C. D. v blízkosti bytového domu č. 27 dňa 27.01.2021 v čase okolo 10.30 hod. spoločne s už právoplatne odsúdeným A. B., nar. XX.XX.XXXX po predchádzajúcich nezhodách fyzicky napadli poškodeného E. F., nar. XX.XX.XXXX, kde počas fyzickej potýčky poškodený spadol na zem a následne doposiaľ neustáleným konaním jednej z prítomných osôb mu bola spôsobená hliníkovou lopatou s drevenou násadou tržno-pomliaždená rana na hlave v temennej oblasti vľavo, trieštivá zlomenina klenby lebky v temennej oblasti vľavo s vpáčením úlomkov s ďalším priebehom lomnej línie cez ľavú čelovú kosť až po čelovú dutinu s prienikom vzduchu do podkožia lebky a s prienikom vzduchu do vnútro-lebkového priestoru, nakrvácanie nad tvrdú mozgovú blanu v temenno-čelovej oblasti vľavo, ložiskové pomliaždenie mozgu s ložiskami krvácania v čelovo temennej oblasti vľavo s opuchom mozgu, pričom tieto zranenia závažne ovplyvňovali obvyklý spôsob života poškodeného po dobu minimálne 56 dní

t e d a

spoločným konaním sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného

t ý m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 364 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

15

17

Okresný súd Trebišov rozsudkom zo dňa 13. júla 2023 sp. zn. 5T/26/2021 obžalovaného A. B. uznal vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že

dňa 27.01.2021 v čase okolo 10.30 hod. v B. na ulici C. D. v blízkosti bytového domu č. XX spoločne s už právoplatne odsúdeným A. B., nar. XX.XX.XXXX po predchádzajúcich nezhodách fyzicky napadli poškodeného E. F., nar. XX.XX.XXXX.

Za to mu súd uložil podľa § 364 ods. 1, § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň obžalovaného A. B. podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku o s l o b o d i l spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 2 Pv 24/21 zo dňa 19.04.2021, ktorý mal spáchať tak, že v Trebišove na ulici C. D. v blízkosti bytového domu č. XX, dňa 27.01.2021 v čase okolo 10.30 hod. najmenej raz udrel poškodeného hliníkovou lopatou s drevenou násadou po hlave, čím mu spôsobil tržno-pomliaždenú ranu na hlave v temennej oblasti vľavo, trieštivú zlomeninu klenby lebky v temennej oblasti vľavo s vpáčením úlomkov s ďalším priebehom lomnej línie cez ľavú čelovú kosť až po čelovú dutinu s prienikom vzduchu do podkožia lebky a s prienikom vzduchu do vnútro-lebkového priestoru, nakrvácie nad tvrdú mozgovú blanu v temenno-čelovej oblasti vľavo, ložiskové pomliaždenie mozgu, s ložiskami krvácania v čelovo temennej oblasti vľavo, s opuchom mozgu, pričom tieto zranenia závažne ovplyvňovali obvyklý spôsob života poškodeného po dobu minimálne 56 dní, ktorý skutok bol právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný A. B..

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor odvolanie. V písomných dôvodoch, uvádza, že samosudca svojím rozhodnutím narušil totožnosť skutku a v dôsledku toho považuje predmetné rozhodnutie súdu za zmätočné. V prípade, ak chcel samosudca modifikovať skutok pokiaľ ide o konanie obžalovaného, mal zmeniť spôsob konania v pôvodne žalovanom skutku. Samosudca však takýmto spôsobom nepostupoval a vyhlásil dva samostatné výroky (jeden odsudzujúci a jeden oslobodzujúci), predmetom ktorých sú dva samostatné skutky, pričom pre jeden z nich ani nebola podaná obžaloba.

Pokiaľ medzi skutkom uvedeným v obžalobe a skutkom uvedeným v rozsudku nebude zhoda ani čo do konania ani čo do následku, potom predmetom rozsudku je iný skutok, než ktorý bol predmetom obžaloby a išlo by o porušenie obžalovacej zásady, teda súd môže rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobe.

S poukazom na uvedené navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok Okresného súdu v Trebišove sp. zn. 5T/26/2021 zo dňa 13.07.2023, vo všetkých výrokoch súdu vo vzťahu k obžalovanému a vec v súlade s ustanovením § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil sudu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade odvolania prokurátora krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Okresná prokuratúra Trebišov podala na tunajšom súde dňa 19.04.2021 obžalobu na obvineného A. B. a obžalovaného A. B., u obžalovaného A. B. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.

zákona na obžalovaného A. B. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že na ulici C. D. v B. dňa 27.01.2021 v blízkosti bytového domu č. XX v čase okolo 10:30 hod. sa obvinený A. B. po predchádzajúcich nezhodách dostal fyzickej potýčky s poškodením E. F., nar. XX.XX.XXXX, počas ktorého kopol do oblasti chrbta, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, kde k nemu pristúpil obvinený A. B. a za účelom dostať svojho brata obvineného A. B., najmenej raz udrel poškodeného hliníkovou lopatou s drevenou násadou po hlavy, čím mu spôsobil tržno-pomliaždenú ranu na hlave v temenej oblasti vľavo, trieštivú zlomeninu klenby lebky v temenej oblasti vľavo s vpáčením úlomkov s ďalším priebehom lomnej línie cez ľavú čelovú kosť až po čelovú dutinu s prienikom vzduchu do podkožia lebky a s prienikom vzduchu do vnútrolebkového priestoru, nakrvácanie nad tvrdú mozgovú blanu v temeno-čelovej oblasti vľavo, ložiskové pomliaždenie mozgu s ložiskami krvácania v celovo-temenej oblasti vľavo s opuchom mozgu, pričom tieto zranenia závažné ovplyvňovali obvyklý spôsobom života poškodeného po dobu minimálne 60 dní.

Po vykonanom dokazovaní okresný súd vyhlásil dňa 26.05.2022 rozsudok, ktorým uznal obžalovaného A. B. vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1, § 36 písm. j/, písm. l/, § 38 ods. 3 Tr. zákona mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého podmienienečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov. Rozsudok nadobudol u obžalovaného A. B. právoplatnosť dňa 11.06.2022. Uvedeným rozsudok súd zároveň A. B. oslobodil spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný A. B..

Z vykonaného dokazovania vyplývajú nasledovné skutočnosti.

Z výsluchu obžalovaného A. B. v prípravnom konaní vyplýva, že v inkriminovanom čase sa jeho brat A., spoluobžalovaný, pred bytovkou na ulici C. D. bil s poškodeným E. F. prezývaným „Pako“, brat A. ho udrel po tvári, poškodený mu úder vrátil, on pristúpil k nim a ich rozťahoval, na čo poškodený spadol hlavou na zem, kde bol ľad a po jeho zdvihnutí sa zo zeme videli, že na zamrzutej zemi sa nachádza krv. Toto videli z okna na druhom poschodí aj rodičia poškodeného, a to matka a otec, ktorí potom prišli po neho a zobrali poškodeného do bytovky. Obžalovaný tvrdil, že pri sebe lopatu nemal a touto ho po hlave ani neudrel, uviedol, že lopatu odovzdal polícii, tvrdil, že v ten deň na aktivačných prácach nepracovali.

Na hlavnom pojednávaní dňa 24.06.2021 obžalovaný A. B. vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a ďalej uvádzal, že poškodeného lopatou v inkriminovanom čase neudrel, pred skutkom spoločne popíjali, on s bratom A. a poškodeným, medzi bratom a poškodeným vznikol nejaký problém, následne vyšli pred dom na ulicu, kde pokračovali v roztržke, brat A. mal v rukách drevenú metlu, tzv. ryžák, a touto metlou udrel poškodeného po hlave, na čo poškodený spadol na zem, videl na mieste skutku krvavé škvrny, išiel poškodenému pomôcť, prišla žena poškodeného a spolu ho odniesli k nemu domov a z okna bytu poškodeného kričala zrejme jeho matka, prečo ho zbil. Keďže došlo k rozporom ohľadne použitého nástroja pri útoku, keď v prípravnom konaní sa spomínala výlučne lopata a na hlavnom pojednávaní obžalovaný uvádzal, že ako útočný nástroj bola použitá drevená metla, tzv. ryžák, obžalovaný uviedol, že pravdou je to, že brat ho udrel lopatou a na hlavnom pojednávaní uvádzal ryžák, pretože v prípravnom konaní mu nechcel priťažičť. K lopate obžalovaný ešte uviedol, že ráno pred aktivačnými prácami vyfasoval lopatu, rovnako aj jeho brat A., ale keďže sa nedalo v ten deň pracovať, doniesol lopatu domov a keď sa začali hádať, brat A. zobral svoju lopatu, ktorá bola menšia ako jeho a s touto chcel napadnúť poškodeného, ale táto sa mu vyšmykla, spadla na zem a následne zobral do rúk drevenú metlu a s touto udrel poškodeného po hlave, keď lopata vypadla bratovi A. z rúk, zobral ju poškodený, držal ju v rukách, napriahol sa proti bratovi A., ale brat A. bol rýchlejší a než stihol poškodený zareagovať, dostal od brata s drevenou metlou po hlave, čím sa incident skončil.

Z výsluchu odsúdeného A. B. ku skutkom spoluobžalovaného A. B., ktorý vypovedal na návrh prokurátora v neprítomnosti spoluobžalovaného A. B., vyplynulo, že v to ráno nastúpil na aktivačné práce o 08.00 hod., vyfasoval lopatu, brat tak isto, išli pracovať, robili asi do 10.00 hod., potom lopatu nechal na mieste, kde pracoval pri kontajneri, počas práce popíjal alkoholické nápoje, rovnako aj brat A., už si nepamätá, či pokračoval v pití alkoholu aj doma u brata A., ale vie, že sa bil s poškodeným vonku pred domom pri pumpe, najprv sa s ním bil on, potom sa s ním bil aj brat A., on sa bil s poškodeným tak, že použil metlu, poškodený mal v rukách lopatu, najprv udrel poškodený jeho lopatou po chrbte, následne ho on udrel lopatou po nohách, tvrdil, že poškodeného drevenou metlou po hlave neudrel, tvrdil, že v čase skutku bol opitý a vzhľadom k rozporom v prípravnom konaní súvisiacich s použitím útočného nástroja

uviedol, že už si nepamätá vzhľadom k opitosti. Na otázku G. H., kedy udrel poškodeného drevenou metlou, obžalovaný A. B. uviedol, že pred domom brata A.. Na ďalšiu otázku uviedol, že nevidel, aby brat A. udrel F. lopatou po hlave, tvrdil, že v čase skutku, keďže bol opitý, niečo si pamätá a niečo nepamätá z priebehu skutku. Na otázku, keď utekal poškodený domov do bytovky po tom, čo kričala matka, či udrel brat A. lopatou poškodeného, uviedol, že už nevie. Obžalovaný A. B. po výpovedi svedka poškodeného E. F. uviedol, že pravdou je, že udrel poškodeného po hlave s drevenou metlou, tzv. ryžakom.

Z výsluchu svedka poškodeného E. F. v prípravnom konaní vyplynulo, že v inkriminovaný deň popíjal spolu s obžalovanými, pohádali sa, pretože A. B. mu nechcel naliať víno, tak ho udrel prvý, vyšli vonku, bežal k bytovke C. D. 27, kde býva jeho mama na 2. poschodí, pred bytovkou sa začali byť s A. B., bili sa rukami, on do neho aj kopol, A. B. ho jedenkrát kopol do chrbta, A. B. v rukách nemal nič, ani on, potom vyšiel aj A. B. a niekto ho udrel lopatou do hlavy, vtedy už ležal na zemi a keď už bol ležiaci na zemi, vtedy ho niekto udrel do hlavy a to do hornej časti, kde má vlasy, po údere do hlavy si už ďalej nič nepamätá. Pamätá si akurát, že ho zo zeme dvihla družka I. A. a odniesla ho k jeho matke do bytovky. Svedok uviedol, že z toho nechce mať nič, lebo A. B., prezývaný „Klinec“ je vo väzbe a nechal doma 4 deti a jeho žena má malé dieťa. Svedok tvrdil, že A. B. mal pri sebe v čase skutku lopatu, ktorú mu dal A. I., ktorý je koordinátor aktivačných prác. Uviedol, že uvedenú lopatu pozná, vie, že patrí A. B., pretože na hliníkovej časti je zohnutá, pozná ju, pretože on s ňou na aktivačných prácach stále robil. Na otázku, či vie uviesť, kto konkrétne ho udrel lopatou po hlave uviedol, že obaja obžalovaní začali bežať za ním, kto presne ho udrel po hlave, to si už nepamätá, lebo bol opitý a keď bol na zemi, tak ho niekto udrel do hlavy. Ďalej svedok uvádzal pri výsluchu, že keď ho obžalovaní dobehli, začali do neho kopať, udreli ho lopatou, kopol do neho A. B., s lopatou nevie kto ho udrel, nevie, či to bol A. B. alebo A. B., ale obaja do neho kopali. Hneď na to, na ďalšiu otázku, svedok uviedol, že lopatou ho udrel A. B., A. brat, keď otvoril oči po údere, tak lopatu mal v rukách A., oni potom utekali preč, lebo sa báli, že prídu policajti, lebo A. B. má podmienku a jeho brat A. podmienku nemá.

Na hlavnom pojednávaní svedok E. F. uvádzal, že spoločne s obžalovanými v to ráno popíjali čučo, on sa začal hádať s A. B., dal mu päšťovku do tváre, A. B. ho začal naháňať, vybehol vonku z bytovky, A. B. mal v rukách drevenú metlu, on mal v rukách lopatu, ktorá bola A. B. a ktorá bola dnu v dome a keď utekal z domu, tak túto lopatu zobral. Tvrdil, že bol veľmi opitý, vonku sa začali biť, A. B. ho chcel udrieť drevenou metlou po chrbte, on sa tomuto pokusu vyhol, spadol na zem, na čo A. urobil náprah a drevenou metlou ho udrel silno po hlave, obžalovaný A. B. vybehol za ním a rozdeľoval ich, aby sa nebili. Vzhľadom k rozporom vo výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní sudca prečítal časť výpovede poškodeného svedka z prípravného konania č. I. 87, na čo poškodený uviedol, že v prípravnom konaní pri výpovedi bol ako šokovaný, prišiel z nemocnice z Košíc, bol na výsluch asi týždeň po tom, ako sa vrátil z nemocnice, on odvtedy stratil pamäť, už si preto presne nepamätá, čo sa počas skutku stalo, ale pred 5 alebo 6 mesiacmi sa mu vrátila do hlavy pamäť a odvtedy si všetko pamätá, ale pravdou je to, čo bolo prečítané sudcom z jeho výpovede v prípravnom konaní. Zároveň potvrdil, že pravdou je to, čo uvádzal teraz na hlavnom pojednávaní. K výsluchu svedka sa vyjadril A. B. tak, že poškodený sám neviem, čím ho udrel brat po hlave, po hlave ho udrel drevenou metlou A. B., a obžalovaný A. B. k výsluchu svedka poškodeného uviedol, že pravdou je to, že udrel poškodeného po hlave drevenou metlou, tzv. ryžakom.

Z výsluchu svedkyne G. F., matky poškodeného, vyplýva, že v inkriminovanom čase bola doma, došla dcéra J., povedala, že o chvíľu príde syn E. ku nej najesť sa, pričom predtým poslala J. pre syna aby sa prišiel najesť, na to otvorila okno a z okna videla, že jej syn E. leží na zemi a bola tam aj krv. Na to prišiel do bytu jej vnuk D., asi 10-11 ročný, ktorý jej povedal, že nech ide vonku, lebo syn E. leží umretý na zemi, že A. B. ho udrel lopatou a E. odpadol do bezvedomia, na čo volala políciu a A. B. to chcel všetko zobrať na seba, lebo A. B., ktorý má prezývku „Klinec“ má podmienku. Svedkyňa tvrdila, že videla, že A. B. kopol do chrbta jej syna E.. Na otázku, či videla, že A. B. udrel hliníkovou lopatou s časťou násady po hlave E. F., svedkyňa uviedla, že videla to rovno pod oknom. Videla, že A. B. udrel syna E. do hlavy lopatou, a to tou časťou lopaty, kde sa spája drevo s hliníkovou časťou, kde je šrauba, A. B. ho udrel raz lopatou po hlave a to na hornú časť hlavy, toto videla. Po údere syn spadol na zem. Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní svedkyňa uvádzala, že skutok nevidela, nepozorovala ho svojimi zmyslami, následne až potom videla cez okno bytovky na druhom poschodí ležať na zemi syna E. a pri ňom boli A. a A. B., teda obžalovaní. Tvrdila, že z okna nič nekričala a ešte videla, že k synovi ide jeho družka, ktorej povedala, aby ho dvihla zo zeme a ešte jej povedala, že pozri tvoja rodina ho zabila. Vzhľadom k rozporom vo výpovedi v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní sudca prečítal časť výpovede z

prípravného konania, na čo svedkyňa uviedla, že na vlastné oči nevidela útok na jej syna, lopatu mal v rukách, keď už syn ležal na zemi, A. a A. mal v rukách metlu. Na otázku prokurátora, svedkyňa uviedla, že v rómskom tábore sa povrávalo, že by bolo lepšie, keby zločin na seba zobral A. B.. Obžalovaný A. B. pri vyjadrení sa k výpovede svedkyne uviedol, že on lopatu v rukách nemal, túto mal v rukách brat A. a svedkyňa klame. Poškodený E. F. sa vyjadril k výsluchu svedkyne a uviedol že svedkyňa uvádzala na hlavnom pojednávaní pravdu, ale teraz čo hovorila, to klamala, matka pozerala z okna a klamala v tom, že A. B. mal v rukách lopatu a on nemal v rukách nič, na čo svedkyňa, matka poškodeného, uviedla, že jej syn poškodený hovorí raz tak a raz tak.

Zo znaleckého posudku MUDr. Dušana Hrubalu, CSc., znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, vyplýva, že v dôsledku incidentu zo dňa 27.01.2021, poškodený E. F. utrpel poranenia uvedené v skutkovej vete oslobodzujúcej časti rozsudku, znalec konštatuje, že poškodený mal na hlave jednu takú ranu dlhú 8 cm v tvare „J“ a z opisu umiestnenia a charakteru vyplýva, že hlavu v uvedenej oblasti priamo musel zasiahnuť minimálne jeden úder, a podľa dĺžky rany a jej hĺbky je možné uviesť, že to mohol byť drevený, prípadne kovový predmet a teda rana mohla byť poškodenému spôsobená lopatou. Na základe analýzy umiestnenia, tvaru a charakteru poranení poškodeného i štúdia vyšetrovacieho spisu je možné uviesť, že zranenie na hlave poškodeného zodpovedajú mechanizmu úrazu, ako to uvádza poškodený E. F. a mechanizmus vzniku týchto poranení, ako to uvádza obvinený A. B. v dôsledku pošmyknutia a nárazu hlavy o betón je nepravdepodobné, je prakticky z medicínskeho hľadiska vylúčený. Tržno pomliaždená rana na hlave v temnej oblasti vľavo je z medicínskeho hľadiska poranením ľahkým, všetky ostatné poranenia sú poraneniami ťažkými. Poškodený E. F. bol obmedzený v obvyklom spôsobe života počas doby liečenia a práceneschopnosti, teda minimálne 8 týždňov, práceneschopnosť poškodeného trvala minimálne 56 dní. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že poškodený bol hospitalizovaný v Univerzitnej nemocnici L. Pasteura v Košiciach 27.01.2021 o 16.34 h, bol podrobený operácii a dňa 29.01.2021 bol preložený do NsP Trebišov a do ambulantnej starostlivosti bol prepustený dňa 02.02.2021.

Z výsluchu znalca MUDr. Dušana Hrubalu, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.10.2021 vyplynulo, že na záveroch znaleckého posudku, ktorý podal v predmetnej veci, trvá, na otázku k predmetu útoku uviedol, že drevený ryžak je všeobecné označenie ako predmetu a nehovorí o veľkosti, či bol celý z dreva, či bol starý, nový, ale vzhľadom na krehkosť materiálu tak, ako uviedol vo svojom posudku a znázornil a vykreslil, je najpravdepodobnejší mechanizmus vzniku zranenia tak, ako to uvádzali svedkovia a poškodený v prvotných výpovediach, a to úderom pravdepodobne lopatou, pretože tam vznikla v lebke vpáčená zlomenina, ktorá je vlastne spôsobená oblou časťou, kde je násada, a to opačnou stranou lopaty, čo svedčí pre úder lopatou, ako náhle násada spojená s hliníkovou lopatou narazila na hlavu, tak sa to vpáčilo a obľalo lebku. Tento mechanizmus zodpovedá tomu, že k útoku došlo takouto lopatou a nie drevenou metlou. Znalec ďalej uviedol, že v znaleckom posudku uviedol, že nie je možné určiť, či došlo k útoku v pozícii stoja alebo ľahu poškodeného, mohlo k tomu dôjsť oboma spôsobmi, pričom znalec uviedol, že pripúšťa útok aj v ľahu.

Z výsluchu svedka C. K. K., príslušníka Obvodného oddelenia PZ Trebišov, vyplynulo, že dňa 27.01.2021 boli privolaní na miesto činu spoločne s kolegom G. L., zistili na mieste, že páchatel' má byť A. B., prezývaný „Klinec“, rómskou poriadkovou hliadkou bola stotožnená táto osoba, títo ich zaviedli k obžalovanému A. B., pred nimi už bola na mieste jedna hliadka polície, oni sa dostavili až následne a na základe poskytnutých informácií zaistili podozrivú osobu. Obžalovaný A. B. sa vyjadril, že je pravdou, že udrel poškodeného, pričom uviedol, že poškodeného napadol aj jeho brat A.. Na otázku, či im A. B. povedal, že udrel poškodeného lopatou, svedok uviedol, že obžalovaného A. B. zobudili, ale jeho brat A. uviedol, že boli obaja na mieste skutku spolu a že ho udrel lopatou a už si presne nepamätá, čím ho presne udrel, ale že ho udrel brat.

Z výsluchu svedka G. L., príslušníka Obvodného oddelenia PZ Trebišov, vyplynulo, že v inkriminovaný deň boli privolaní na miesto činu spoločne s kolegom C. K. K., po príchode na miesto činu dostali informácie od rómskej poriadkovej služby, ktorí ich sprevádzali k podozrivému za účasti jeho brata, obmedzili osobnú slobodu A. B. a na otázku, či pri obmedzovaní osobnej slobody A. B. niečo uviedol, svedok uviedol, že už si nepamätá.

Z výsluchu svedkyne J. D., vyplynulo, že obaja obžalovaní žijú s jej dvoma dcérami, svedkyňa ďalej uvádzala, že vonku bolo chladno, bola doma, všetci traja prišli naraz k nej domov na ulicu C. D., ona

varila, poškodený F. kúpil víno, pil, ponúkal aj A. a A. B., víno im došlo, A. B. chcel piť, vo fľaške bolo ešte trochu vína, ale poškodený mu ho nechcel dať, A. chcel nasilu od F. víno, poslala ich vonku, pretože v miestnosti bola aj vnučka, plakala, keď sa hádali, povedala im, aby A. B. išiel spať, aby nebola zvada, keď vychádzali vonku A. B. vyšiel za poškodeným, zobral metlu a utekal za ním vonku, vonku išiel aj A. B. a spolu s nimi išla vonku aj ona, mala na rukách vnučku, videla, že A. B. udrel poškodeného drevenou metlou po hlave a po údere poškodený F. spadol na zem a udrel ho po hlave. Svedkyňa tvrdila, že A. B. bol celý čas pri nej, iba stál a pozeral sa, svedkyňa tvrdila, že matku poškodeného G. F. nevidela, a to ani v okne, ani vonku. Svedkyňa tvrdila, že A. B. udrel poškodeného tou časťou, kde sa nachádzajú štetiny, pričom ho udrel hranou doštičky, na ktorú sú štetiny pripevnené.

Z výsluchu svedkyne I. A., družky poškodeného F., vyplynulo, že pred incidentom bola v meste, vracala sa z práce, videla svojho druha, ležať na zemi, tiekla mu z hlavy krv, obžalovaný A. B. ho zobral na ruky a niesol dnu do domu k nej do šopy, potom kričala na matku jej druha, táto prišla a odniesli ho hore do bytovky, na čo neskôr poškodeného F. zobrala sanitka. Na otázku, či videla na vlastné oči, kto udrel jej druha po hlave, uviedla, že nevidela, ale videla, že A. B. ho niesol do chyži.

Z výsluchu svedka A. K. vyplynulo, že ku skutku sa vyjadriť nevie, pretože v ten deň nebol doma, odchádzal skoro ráno a domov prišiel až poobede a až vtedy mu mama poškodeného E. F. G. F. uviedla, že jej chceli zabiť syna, pričom mali ho zbiť bratia B..

Z výsluchu svedka A. I. vyplynulo, že A. B. pracuje na aktivačných prácach v meste Trebišov, ráno im rozdeľuje prácu a pracovné náradia a uvádza, kde majú robiť, v deň, keď mala byť bitka na ulici C. D., A. B. dal na prácu hliníkovú lopatu s drevenou násadou, s ktorou mal pracovať, v ten deň mu lopatu nevrátil, pretože sa pobili, no keď prišli policajti, tak lopatu už dovtedy A. B. vrátil do garáže. Potom s policajtmí tam prišiel aj E. F. starší a ukázal policajtom, kde sa nachádza lopata a policajti lopatu zobrali so sebou. Svedok potvrdil, že túto lopatu mal v inkriminovaný deň obžalovaný A. B. a túto aj opoznal. Svedok uviedol, že s touto lopatou pracoval stále A. B., ale možno niekedy aj jeho brat A. B., keď mu vypomáhal, lebo A. B. nie je na aktivačných prácach.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu vyplýva miesto, kde malo dôjsť k spáchaniu skutku, na mieste bolo zistené, že na zablatenej zmrznutej zemi sa nachádza tmavočervená škvrna nepravidelného tvaru. Tieto skutočnosti potvrdzuje aj fotodokumentácia k zápisnici, kde je zachytená aj hliníková lopata s drevenou násadou, ktorá mala byť použitá pri útoku.

Zo znaleckého posudku Znaleckej organizácie psychiatrickej Forenza s. r. o. Košice, zameraného na vyšetrovanie duševného obžalovaného A. B. vyplýva, že tento nie je duševne chorý, netrpí na žiadnu vážnu duševnú chorobu, ktorá by mala v súvislosti s posudzovaným skutkom nejaký forenzný význam, obvinený trpí na chorobne znížený intelekt, znalec u obvineného zistil aj poruchu osobnosti s antisociálnymi rysmi, ale táto porucha osobnosti nemala u obvineného v súvislosti so skutkom forenzný význam, vzhľadom na ťažký stupeň opitosti, boli schopnosti ovládať konania zmenšené len pod vplyvom alkoholu, a to nepodstatne. A. B. je schopný chápať zmysel trestného konania, a tak isto chápať trestnosť svojho konania, užíva alkohol, ale nie je od neho závislý, ani od žiadnej psychotropnej látky, jeho pobyt na slobode nie je z psychiatrického hľadiska nebezpečný, ochranná psychiatrická liečba by nespĺnila svoj účel.

Z potvrdenia o zaistení veci vyplýva, že bola zaistená od obžalovaného A. B. plechová lopata s drevenou násadou s dĺžkou drevenej násady 105 cm.

Zo zápisu o dychovej skúške zo dňa 27.01.2021 v čase 17.26 h vyplýva, že u A. B. bola hladina alkoholu v krvi vyše 2,6 promile a u odsúdeného A. B. 2,4 promile.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR na obžalovaného A. B. vyplýva, že tento sa v minulosti dopustil 9 priestupkov, pričom v dvoch prípadoch išlo aj o fyzický útok, v jednom prípade na družku F. D. a v druhom prípade fyzicky napadol A. I., pričom išlo o priestupky ešte z roku 2016.

Zo správy mesta Trebišov o povesti na obžalovaného A. B. nevyplývajú žiadne zásadné skutočnosti.

Z odpisu registra trestov na obžalovaného A. B. vyplýva, že tento bol doposiaľ päťkrát odsúdený, najmä za majetkovú trestnú činnosť, naposledy bol odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. OT/65/2020, právoplatným 22.06.2020, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 1 roka, ktorá skončila 26.03.2021 a taktiež mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá vo výmere 2 rokov.

Okresný súd po vykonaní dokazovania pred vyhlásením prvého zrušeného rozsudku zo dňa 26.05.2022 zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne a dospel k záveru, že nebolo mimo akúkoľvek pochybnosť preukázané, že zranenia, ktoré utrpel dňa 27.01.2021 v dopoludňajších hodinách mu spôsobil jednoznačne obžalovaný A. B.. V prípravnom konaní v podstate nebol prezentovaný jediný priamy usvedčujúci dôkaz, ktorý by označoval obžalovaného A. B. za nepochybného útočníka, ktorý mal spôsobiť poranenia konštatované v skutkovej vete v oslobodzujúcej časti rozsudku. V prípravnom konaní obžalovaný A. B. nepriznal spáchanie skutku, popieral a uvádzal, že k incidentu došlo medzi bratom A. a poškodeným, pričom brat A. vyprovokoval tento incident, on sa medzi nich iba zaplietol, chcel ich rozdeliť a pritom, keď odsotil poškodeného, tento spadol hlavou a udel si ju o betónový príklop, pričom táto jeho verzia bola v konaní vyvrátená závermi znaleckého posudku, ktorý tento mechanizmus vzniku poranení poškodeného z hľadiska medicínskeho vylúčil. Obžalovaný A. B., brat obžalovaného A. B., tvrdil na druhej strane, že s poškodeným sa bil A., ale tvrdil, že nevidel, aby ho brat A. udel lopatou, hoci s týmto nástrojom ho naháňal. Obžalovaný A. B. tvrdil, že v čase skutku bol opitý a vychádzajúc zo zápisu o dychovej skúške dá sa povedať, že v stave opitosti boli obaja obžalovaní. V prípravnom konaní sa ako predmet útoku spomínal iba jeden útočný nástroj, a to hliníková lopata s drevenou násadou, pričom na hlavnom pojednávaní dňa 24.06.2021 obaja obžalovaní prišli s verziou, že pri skutku sa vyskytla nie len táto lopata, ale aj drevená metla, tzv. ryžak, ktorým mal byť zasiahnutý poškodený po hlave. Obžalovaný A. B. aj na hlavnom pojednávaní popieral, že by bol spáchal skutok a tvrdil, že tohto skutku, teda úderu drevenou metlou po hlave poškodeného sa dopustil jeho brat A. B.. Obžalovaný A. B. uvádzal na pojednávaní, že poškodený mal v rukách lopatu, ktorou ho udel po chrbte, on ho ryžakom udel po nohách, ale po hlave ho neudrel. Vzhľadom k rozporným výpovediam v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, nevedel vysvetliť rozpory s tým, že už si nepamätá celý skutok vzhľadom k opitosti, ale tvrdil, že nevie, či ho udel lopatou brat A..

Pokiaľ ide o výsluchy poškodeného E. F., tento bol v prípravnom konaní vypočutý dvakrát. Prvýkrát bol vypočutý dňa 28.01.2021 v čase o 12.00 h, v čase, keď bol hospitalizovaný v nemocnici v Košiciach a bol necelý deň po operácii hlavy, pričom išlo o výsluch pred vznesením obvinenia A. a A. B.. Pri ďalšom výsluchu v prípravnom konaní už poškodený tvrdil, že obžalovaný A. B. ho kopol, spadol na zem, a potom, keď po páde otvoril oči, videl, že lopatou ho udel A., pretože on mal v rukách lopatu. Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní tvrdil, že obžalovaný A. B. mal v rukách ryžak a on lopatu, obžalovaný A. B. ho chcel udrieť ryžakom, ale on sa uhol, spadol na zem a niekto ho silno udel po hlave ryžakom. Keďže vypovedal rozporne ako v prípravnom konaní, poškodený na odstránenie rozporov uviedol, že pravdou je to, čo uvádzal v prípravnom konaní, teda že lopatou ho udel zrejme obžalovaný A. B., ale hneď na to uviedol, že pravdou je to, čo vypovedal teraz na hlavnom pojednávaní. Posledný krát sa v konaní obžalovaný A. B. vyjadroval po výsluchu poškodeného E. F. tak, že ryžakom ho udel po hlave on a nie brat A. B.. Zo spáchania skutku obžalovaného A. B. v prípravnom konaní usvedčovala matka poškodeného G. F., ktorá uvádzala, že syna udel lopatou po hlave jedenkrát obžalovaný A. B., na hlavnom pojednávaní však tvrdila, že vlastnými zmyslami nevidela skutok. Tvrdila, že videla už len svojho syna E. ležať na zemi, pričom lopatu mal v rukách A. a A. B. mal v rukách ryžak. Táto svedkyňa uvádzala, že v tábore sa povrávalo, že by bolo lepšie, keby vinu na seba zobral A., pričom toto mal uviesť aj na chodbe pred pojednávacou miestnosťou. Pokiaľ ide o toto tvrdenie, toto nebolo verifikované ďalšími dôkazmi. Podľa názoru súdu toto tvrdenie sa zdá nelogické, pretože v prípade, že by A. B. bol, resp. že by chcel zobrať vinu na seba, napriek tomu, že nebol doposiaľ trestaný, hrozil by mu jednoznačne vzhľadom k trestnej sadzbe za zločin minimálny trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov, preto súd sa domnieva, že takáto obeť z jeho strany nie je na mieste. Ku skutku sa vyjadrovala na hlavnom pojednávaní aj svedkyňa J. D., ktorá uviedla, že poškodeného udel ryžakom po hlave obžalovaný A. B., pričom obžalovaný A. B. iba stál a prizeral sa, pričom na mieste skutku bolo asi 100 ľudí.

Z vykonaného dokazovania, z výsluchu osôb, ktoré nepochybne boli na mieste skutku a boli jeho účastníkmi, a to obžalovaného A. B., A. B. a poškodeného svedka E. F., nebolo možné jednoznačne vyvodiť záver, že to bol obžalovaný A. B., ktorý zasadil obžalovanému úder hliníkovou lopatou s

drevenou násadou. V prípravnom konaní bol prezentovaný jediný dôkaz, a to znalecký posudok z odboru zdravotníctva a farmácie MUDr. Hrubalom, ktorý okrem iného v znaleckom posudku uvádzal, že útočným predmetom mohol byť drevený alebo aj kovový nástroj. Na hlavnom pojednávaní však už jednoznačne vylúčil, že by vzhľadom k zisteným poraneniam, predmetom, resp. nástrojom, ktorý mal byť použitý pri skutku, bol drevený ryžak. Na hlavnom pojednávaní vystúpili do popredia ďalšie skutočnosti a rozpory, ktoré sa nepodarilo zásadným spôsobom odstrániť. Za útočníka, ktorý mal napadnúť hliníkovou lopatou alebo dreveným ryžakom, bol označovaný obžalovaným A. B. jeho brat obžalovaný A. B.. Túto skutočnosť potvrdil v konečnom dôsledku aj poškodený E. F. a tvrdila to aj svedkyňa J. D.. Z výsluchov na hlavnom pojednávaní ani jeden svedok, teda E. F. a ďalšie osoby, ktoré boli vypočuté, nepotvrdili, že útočníkom, ktorý mal spôsobiť vážne poranenia poškodenému bol jednoznačne A. B.. Posledné slová obžalovaného A. B. po tom, čo sa vyjadroval k výsluchu poškodeného E. F. boli, že dreveným ryžakom ho udrel po hlave on. Pokiaľ boli vypočutí svedkovia príslušníci polície, a to pán G. L. a C. K. K., títo mali iba sprostredkované informácie veľmi krátko po skutku, pričom obaja obžalovaní v tom čase boli pod vplyvom alkoholu vo vysokom stupni opitosti.

Prokurátor okresnej prokuratúry podal proti uvedenému rozsudku odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 09.01.2023 sp. zn. 8To/83/2022, zrušil napadnutý rozsudok v jeho oslobodzujúcej časti, vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Z odôvodnenia krajského súdu vyplýva, že rozhodnutie okresného súdu vo vzťahu k obžalovanému A. B. je predčasné a nezohľadňuje všetky vo veci vykonané dôkazy. V každom prípade možno na podklade vykonaného dokazovania nepochybne skonštatovať, že v priebehu skutku boli prítomní poškodený E. F., už odsúdený A. B. a obžalovaný A. B., pričom všetci traja boli v ťažkom stupni opitosti a poškodenému bola spôsobená ťažká ujma na zdraví. Z hodnotených jednotlivých výpovedí nemožno vylúčiť ani skutočnosť uvádzajúcu prokurátorom, že výpoveď nielen obžalovaných, ale aj svedkov, vrátane poškodeného sú účelové, keďže túto skutočnosť opakovane ako aj na hlavnom pojednávaní na priamu otázku prokuratúra uviedla svedkyňa G. F., matka poškodeného. Pokiaľ ide o túto svedkyňu, v jej prípade bolo snahou okresného súdu odstrániť rozpory vo výpovediach, avšak podľa názoru krajského súdu nedostatočným spôsobom. Krajský súd uložil prvostupňovému súdu, aby túto svedkyňu opätovne vypočul a zisťoval odkiaľ mohla mať svedkyňa vedomosť o tom, ktorou časťou lopaty mal obžalovaný A. B. poškodeného udrieť do hlavy, keďže ide o časť lopaty, na ktorú poukazuje v znaleckom posudku aj znalec MUDr. Hrubala. Na záver odôvodnenia odvolací súd uviedol, že ak by sa ani po doplnení dokazovania nepodarilo jednoznačne ustáliť obžalovaného A. B. ako páchatela trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona dal okresnému súdu do pozornosti, z viacerých výpovedí vyplývajúcu skutočnosť, že nielen už odsúdený A. B., ale aj obžalovaný A. B. mali biť poškodeného, čo bezpochyby napĺňa minimálne pojmové znaky trestného činu výtržníctva, za ktorý bola taktiež na obžalovaného podaná obžaloba.

Na základe zrušujúceho uznesenia krajského súdu okresný súd opätovne vypočul svedkyňu G. F., matku poškodeného E. F. a z jej výsluchu vyplynulo, že v to ráno videla z okna bytového domu na druhom nadzemnom podlaží, že jej syn E. leží na zemi, pri ňom sa nachádzali A. a A. B., nevie, kto jeho synovi ublížil, videla, že obžalovaný A. B. dvíha syna zo zeme s jeho družkou I. A.. Na otázku, na základe čoho tvrdila v prípravnom konaní, že poškodeného udrel A. B. a to tou časťou lopaty, kde sa spája hliníková časť s drevenou násadou a je spojená kovovou šrubou, svedkyňa uviedla, že keď sa jej syn prebral, tak jej povedal, že sa bránil a videl tú lopatu, svedkyňa tvrdila, že už dva roky má zelený zákal a nevidí veľmi dobre, pričom má aj vysoký tlak. Vzhľadom k tomuto tvrdeniu sudca vyzýval, resp. žiadal svedkyňu v snahe zistiť, či a do akej miery má poškodený zrak, na čo svedkyňa po pohľade na hodiny v pojednávacej miestnosti nevedela uviesť aký je čas, pretože nevidí, rovnako nevedela zodpovedať, akej farby má kravatu prítomný obhajca, nevedela popísať ani sudcu, tvrdila, že nemôže chodiť vonku na svetlo, že mala absolvovať operáciu v Košiciach na očnom oddelení a to 22.06.2023, tvrdila, že vidí iba rozmazane. Svedkyňa potvrdila, že nevidela v inkriminovaný deň, kto udrel lopatou jej syna, iba si domyslela, že ho asi udrel obžalovaný A. B., pretože ten stal pri ňom, mal v rukách lopatu a ho aj dvíhal, a to keď sa pozrela z vonku pred bytový dom.

Po doplnení dokazovania okresný súd opätovne vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, pretože spoločne s už právoplatne odsúdeným A. B. sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol poškodeného E. F.. V konaní nebolo jednoznačne preukázané, že by poškodeného bol napadol tak, ako sa to uvádza v skutkovej vete obžaloby, v opačnom prípade by ho súd uznal vinným aj zo zločinu

ublíženia na zdraví. Preto oproti podanej obžalobe okresný súd správne kvalifikoval jeho konanie iba podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Závažnejší spôsob konania – so zbraňou podľa § 364 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa ani podľa názoru krajského súdu vo vzťahu k osobe obžalovaného A. B. jednoznačne ustáliť vykonaným dokazovaním nepodarilo.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že pri tomto skutku boli prítomní iba obžalovaný, už odsúdený A. B. a poškodený E. F.. V pôvodnom konaní orgány činné v trestnom konaní nezabezpečili výsluch žiadneho svedka, ktorý by usvedčoval jednoznačne obžalovaného A. B., že on bol útočníkom, ktorý mal použiť lopatu s drevenou násadou a udrieť poškodeného po hlave a spôsobiť mu vyššie uvedené ťažké zranenia. Z výpovedí svedkov okrem iného vyplynulo, že na mieste činu bolo prítomných asi 100 ľudí, nemožno však vylúčiť, že k príchodu týchto osôb mohlo dôjsť až po incidente. Tak poškodený E. F., ako aj už odsúdený A. B. potvrdili, že s poškodeným sa bil aj obžalovaný A. B., preto súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný sa dopustil konania popísaného v ust. § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Aj po doplnení dokazovania súdom I. stupňa nebolo možné ani podľa názoru krajského súdu dospieť k nepochybnému záveru, že to bol práve obžalovaný A. B., ktorý spôsobil poškodenému ťažké zranenia a teda dopustil sa časti skutku právne kvalifikovaného ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák.

Zodpovedá skutočnosti argumentácia súdu I. stupňa, že samotnými výsluchmi obžalovaného A. B., už odsúdeného A. B. ale aj poškodeného E. F. došlo k takým rozporom ohľadom skutkového stavu, na základe ktorých nebolo možné prokurátorom uvádzaný skutkový stav jednoznačne a nepochybné ustáliť. Nemožno uprieť súdu I. stupňa snahu odstrániť množstvo rozporov vyplývajúcich z ich výpovedí, čo sa však aj napriek tejto snahe nepodarilo. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že tak obžalovaný A. B., ako aj už odsúdený A. B. a poškodený E. F. boli v čase skutku v stave vysokého stupňa opitosti, čo mohlo mať taktiež vplyv na skutočnosť, že tieto osoby vrátane poškodeného si priebeh skutku nepamätajú, čomu v konečnom dôsledku môžu zodpovedať aj skutočnosti, ktoré následne v priebehu jednotlivých štádií trestného konania rozporne uvádzali.

Skutkový stav nebolo možné ustáliť ani na základe výpovedí svedkyne G. F. – matky poškodeného. Rozpory vyplývajúce z jej výpovedí tak z prípravného konania ako aj hlavného pojednávania boli následne umocnené aj jej výsluchom po zrušení a vrátení veci súdu I. stupňa, z ktorého vyplynulo, že svedkyňa má zásadné problémy so zrakom, pričom tvrdila, že tieto problémy mala už aj v čase spáchania skutku. Potvrdila, že nevidela na vlastné oči, kto spôsobil jej synovi ťažké zranenie.

Za takejto dôkaznej situácie tak nebolo možné ani podľa názoru krajského súdu jednoznačne ustáliť, či zranenia zakladajúce právnu kvalifikáciu konania ako zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. boli spôsobené obžalovaným A. B..

Oproti názoru a rozhodnutiu súdu I. stupňa sa však krajský súd v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou prokurátora uvedenou v odvolaní proti aktuálne posudzovanému rozsudku, spočívajúcej v názore, že medzi skutkom uvedeným v obžalobe a skutkom uvedeným v rozsudku nie je zhoda a že formou rozhodnutia súdu I. stupňa došlo k narušeniu totožnosti skutku, resp., že v prípade ak chcel súd I. stupňa modifikovať skutok, pokiaľ ide o konanie obžalovaného, mal zmeniť spôsob konania v pôvodne žalovanom skutku. Okresný súd však týmto spôsobom nepostupoval a vyhlásil dva samostatné výroky, jeden odsudzujúci a jeden oslobodzujúci, čím jednoznačne pochybil a z dôvodu, ktorého krajský súd toto pochybenie napravil tým, že napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a obžalovaného A. B. v súlade s vykonaným dokazovaním uznal vinným na základe upraveného skutku, ktorého totožnosť vo vzťahu k podanej obžalobe je nepochybná.

Pri ukladaní trestu obžalovanému aj krajský súd aplikoval jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j. vzhľadom na jeho predchádzajúci život, že už bol za trestný čin odsúdený. Pri absencii poľahčujúcich okolností ukladal trest za aplikácie ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., t.j. zvyšoval dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1 tretinu, čo znamenalo pri základnej trestnej sadzbe vo výmere 0 až 3 roky zvýšenie dolnej hranice a následnú úpravu na sadzbu 1 rok až 3 roky. Krajský súd tak uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, ktorú považuje v danom prípade za dostatočnú z hľadiska tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním skutku obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, pre výkon trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Len pre úplnosť v tejto súvislosti krajský súd dodáva, že zo spisového materiálu je zrejmé, že tento trest obžalovaný v celom rozsahu vykonal väzbou, ktorá sa mu následne do trestu započíta v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

1

17

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.